

Sėkmės kilnioje taikos misijoje!

TELEGRAMA

Niujorkas,
TSRS Nuolatinė Atstovybė
Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje

DRAUGUI N. CHRUŠČIOVUI

Mes, Lietuvos TSR Anykščių rajono veltinių fabriko „Spartakas“ darbininkai ir tarnautojai, siunčiame Jums nuoširdžiausius linkėjimus Jūsų kilnioje misijoje.

Taika — pats brangiausias visos žmonijos žodis ir tikslas. Jūsų kalba Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos XV sesijoje išreiškė visos tarybinės liaudies ir visų geros valios žmonių mintis ir jausmus, įkvėpia mus dar su didesne energija dirbti mylimosios Tėvynės labui, taikos labui.

Sunkiose sąlygose mes, darbininkai, dirbome buržuazinėje Lietuvoje.

Išnaudojimas ir pažeminimas lydėjo kiekvieną darbininko žingsnį. Tik tarybų valdžios dėka šiandieną mes esame laisvi ir pilnateisiai savo šalies šeimininkai. Nauji fabriko korpusai ir broliški tarybinių tautų atsiųstos mašinos su šaknimis išrovė vargą ir sunkų fizinį rankų darbą.

Užtikriname Jus, kad mūsų fabriko kolektyvas, stojęs į taikos sargybą, dirbs dar geriau mylimosios Tėvynės vardu, taikos visame pasaulyje vardu.

1960 m. rugsėjo 27 d.
Lietuvos TSR, Anykščių rajonas,
„Spartako“ fabrikas.

TELEGRAMA

Niujorkas,
TSRS Nuolatinė Atstovybė
Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje

DRAUGUI N. CHRUŠČIOVUI

Mes, Lietuvos TSR Anykščių rajono „Žalgirio“ kolūkiečiai, siunčiame Jums, didžiosios tarybinės Tėvynės taikos pasiuntiniui, nuoširdžiausius linkėjimus Jūsų kilniame darbe.

Jūsų kalba, pasakyta SNO Generalinės Asamblėjos XV sesijoje, išreiškė

kę visos pažangiosios žmonijos lūkesčius ir viltis — išsaugoti taiką pasaulyje.

Mes, kolūkiečiai, nepagailėsime jėgų ir energijos didingai septynmečio programai pirma laiko įvykdyti.

1960 m. rugsėjo 26 d.
Lietuvos TSR, „Žalgirio“ kolūkis.

SPARTAKIEČIAI KARŠTAI PRITARIA

„Spartako“ veltinių fabrike įvyko išskilingas mitingas. Fabriko partinės organizacijos sekretorius K. Pulkauninkas supažindino darbininkus su SNO Generalinės Asamblėjos XV sesijos darbu ir draugo N. Chruščiovo kalba.

Darbininkai vienbalsiai pritarė taikingai TSRS politikai ir pasiuntė N. S. Chruščiovui sveikinimo telegramą.

Zemiau spausdiname darbininkų kalbas, pasakytas mitinge.

Gana griuvėsių

(Baro meistro J. Kalinkos kalba)

Kai perskačiau draugo Nikitos Chruščiovo kalbą Generalinės Asamblėjos XV sesijoje, prisiminiau Didžiojo Tėvynės karo dienas. Su Lietuviškosios šešioliktos divizijos kariais man teko praeiti sunkų karo kelią. Klaikdų žiaurumų regėjau. Mačiau baisiai priešo nuniokotus Slautius, Klaipėdą. Grįžęs į gimtuosius Anykščius, radau griuvėsių krūvas viduryje miesto.

Praėjo penkiolika pokario metų. Neatpažįstamai pasikeitė ir suklebėjo mūsų gyvenimas. Anykščiuose išaugo nauji mūriniai pastatai: viešbutis ir knygynas, graži vidurinė mokykla, naujos krautuvės ir gyvenamieji namai.

Ir štai užsienio imperialistai visa tai, ką mes sukūrėme ir kurlame, nori vėl paversti pelenais ir griuvėsiais. Karo

krankliai apginkluoja įvairiausius revanšistus, sudarinėja armijas.

Visa pasaulio pažangioji žmonija sako: karui — nei Taikos Jėgos nuolat auga, ir nėra tokios jėgos, kuri galėtų pasukti istorijos ratą atgal.

Pasaulis — be karų, pasaulis — be ginklų, pasaulis — be kolonijinio režimo. Štai žodžiai, kurie artimi kiekvieno žmogaus širdžiai.

Mano gyvenimas, kaip ir visų jaunų tarybinių žmonių, kupinas kūrybos, polėkių, svajonių.

Ir aš negaliu ramiai galvoti, kad kada nors karo dūmai gali užtemdyti šviesią saulę, kad gimtoji žemė gali vėl parausti nuo kraujo.

Dirbsime dar geriau

(Darbininkės V. Zmoginaitės kalba)

Kartu su visais tarybiniais žmonėmis mūsų fabriko kolektyvas dirba ir gyvena šviesiomis svajonėmis apie turtingą ir laimingą ateitį.

Kasdieną susirenkame į erdvius cechus, stojame prie mašinų ir stengiamės kuo našiau dirbti. Žinome, kad mūsų darbas stiprina socialistinę Tėvynę, yra kuklus indėlis į taiką. Dėl to kiekvienas darbininkas ieško būdų, kokiomis darbo dovanomis praturtinti Tėvynę.

Mūsų formavimo cecho darbininkės kovoja už komunistinės darbo brigados vardą. Tai ne paprastas dalykas. Tik atsižvelkite į mūsų išpareigojimus. Kiek daug jie pasako! Dirbti be cechinių kontrollerių, vi-

siškai neišleisti broko, padidinti darbo našumą iki 11 procentų, kelti gamybinę kvalifikaciją, — tai tik keletas išpareigojimų, kuriuos išvadinau. Jų yra žymiai daugiau, ir visi jie atspindi mūsų pasiryžimą dirbti geriau, ieškoti naujovių. Tai irgi kova už ateitį.

Todėl mums tokie artimi, suprantami ir brangūs Nikitos Chruščiovo žodžiai apie visuotinį nusiginklavimą, apie taikų sambūvį. Iš visos širdies darbininkai pritaria jiems.

Kaip besistengtų karo kurstytojai, jų pastangos nuels vėjais.

Nuoširdžiai linkime brangiajam Nikitai Chruščiovui geriausios kloties jo kilnioje taikos misijoje.

Teaiga taikos medis

(Darbininkės J. Šaltenytės kalba)

Mums, kaip oras, kaip vanduo, kaip duona, reikalinga taika. Tik jina užtikrins šviesią ateitį.

Štai kodėl draugo N. Chruščiovo kalba, pasakyta Suvienytųjų Nacijų Generalinėje Asamblėjoje, nepaprastai sujaudino mane ir mano bendra-

amžes. Perkalti ginklus į taikaus darbo įrankius, suteikti laisvę kolonijinėms tautoms, — pagrindinės mintys ir pasiūlymai toje kalboje. Labai geros, teisingos mintys!

Tegu taikos medis dar vešliau sulapojal

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

rugsėjo

29 d.

Ketvirtadienis

Nr. 79 (1166)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Tvirtas žalgiriečių žodis

Į šventiškai papuoštą klubą susirinko „Žalgirio“ kolūkiečiai žemdirbiai. Čia atvyko LKP rajono komiteto sekretorius, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas V. Lukoševičius, kuris supažindino kolūkiečius su SNO Generalinės Asamblėjos sesijoje pasakyta TSRS Ministrų Tarybos pirmininko N. Chruščiovo kalba nusiginklavimo klausimu.

Tarybų valstybės vadovas drg. Nikita Chruščiovas, — kalba sekretorius, — aiškiai išdėstė sesijoje milijonų viso pasaulio dorų žmo-

nių reikalavimą, kad būtų palaidotas kolonializmas, kad žemės rutulyje amžinai gyvuotų taika. Tautų valia šiandien stipresnė už saujelės magnatų planus.

Dalyvavusieji susirinkime vieningai parėmė kalbėtojo žodžius. Žodžio paprašo brigadininkas drg. Stasiulionis:

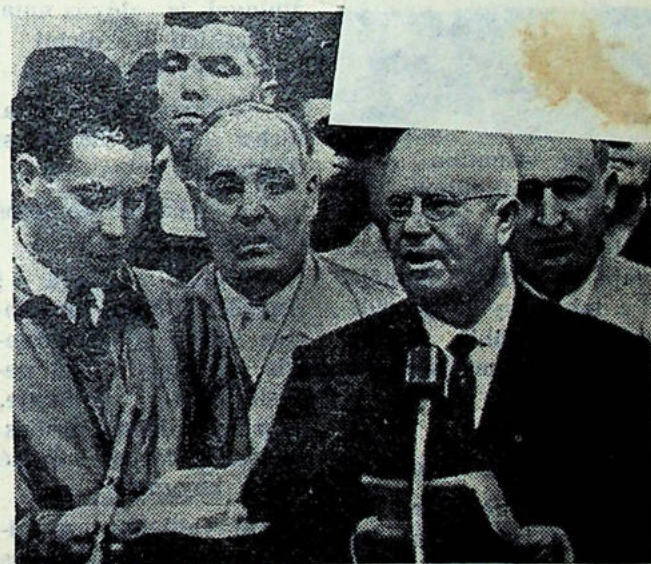
— Mes gerai suprantame, su kokia didžiąja taikos misija išvyko mūsų valstybės vadovas draugas Chruščiovas už Atlanto. Mes, kolūkiečiai, karštai remiame šią misiją, sujaudinti klausėmės draugo Chruščiovo žodžių iš Generalinės Asamblėjos tribūnos ir iš visos kolūkietiškos širdies jiems pritarėme. Vi-

sų kolūkiečių vardu siūlau pasiųsti į Niujorką draugui Chruščiovui ir visai tarybinei delegacijai sveikinimo telegramą.

Drg. Stasiulionio pasiūlymas sutinkamas audringais plojimais. Skaltomas telegramos tekstas. Kalbėję mitinge brigadininkai, laukininkystės darbuotojai davė žodį padirbėti taip, kad laiku būtų atliktas bulviakasis, sukaupiti kuo daugiau pašarų ir antrųjų septynmečio metų išpareigojimus pieno ir mėsos gamyboje viršyti.

Su dar didesniu pakilimu prasidėjo darbas kolūkiečių laukuose.

C. Berčiūnas

NIJORKAS. N. S. Chruščiovas daro parėškimą spaudos, radijo ir televizijos atstovams.

Iš dešinės į kairę: draugas Todoras Živkovas, N. S. Chruščiovas ir G. Georgiu-Dežas.

TASS'o spec. koresp. V. Jegorovo nuotr.

Geri pasiūlymai

(Vyr. buhalterio R. Tvarušio kalba)

Nuo pat taikos laivo „Baltika“ išplaukimo mes įdėmiai sekėme mūsų delegacijos, vadovaujamos Ministrų Tarybos Pirmininko drg. N. Chruščiovo, kelią į Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinę Asamblėją.

Draugas N. Chruščiovas savo kalboje, pasakytoje SNO Generalinėje Asamblėjoje, nuplėšė

kaukę kolonizatoriams, demaskavo taikos priešus. Ši istorinė kalba dar kartą visam pasauliui įrodė, kad Tarybų šalis ne žodžiais, bet darbais siekia taikos, visuotinio nusiginklavimo, atominio bei vandenilinio ginklo uždraudimo.

Fabrikas jau įvykdė 9 mėnesių gamybos planą ir dirba ketvirtą ketvirčio sąskaiton.

Tenelieka nė hektaro nesuarta

Kai kurie rajono kolūčiai, užbaigę žiemkenčių sėjimą, pradėjo sparčiai artinti dirvas.

„Paryžiaus Komunos“ kolūčio I-je laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje Vl. Domino, kasdieną nutyla traktoriai. Mechanizatorius V. Medelka traktoriais „DT-54“ kasdien suaria po 5–6 hektarus dirvų. Brigadoje jau suarta 50 ha „Draugystės keliu“ kolūčio III brigadoje traktorininkai A. Kriškūnas ir P. Baseckas suarė virš 70 hektarų dirvų. Nuo jų neatilieka ir kaimyninio „Kalnapilio“ kolūčio II brigada, vadovaujama A. Abraškevičiaus.

Nors nemža kolūčių baigė sėti žiemkenčius, bet rudens arimo darbus vykdo lėtai. Iki rugsėjo 25 d. rajone suarta tik 11 proc. dirvų. Įdomu, ką galvoja „Aušros“, „Draugystės“, „Laisvo artojo“, Puškino vardo, „Svyturio“ ir kitų kolūčių valdybos? Iki šiolei šiose žemės ūkio artelėse dar nepradėtas rudeninis arimas. Toks delsimas gali atnešti žalą: pavasarį kolūčiai negalės laiku pasėti grūdinių kultūrų.

Rudens arimui reikia organizuoti visą techniką. Viskriniais traktoriais turi dirbti dvi pamainos. Kolūčių valdybos pirmiausia privalo organizuoti arimą tose brigadose, kur daugiausia šlapių dirvų. Arti laukus tokia tvarka: pirmoje eilėje pačias sunkiasias dirvas, vėliau — piktžolėtąsias ir spalio mėnesiui palikti nuskustas, mažiau piktžolėtas ir lengvas dirvas.

Žemės ūkio specialistai ir kolūčių valdybos turi duoti kiekvienai laukininkystės brigadai, kiekvienam traktorininkui rudens arimo užduotis ir nuolat kontroliuoti, kaip tos užduotys vykdomos. Nereikia vien apsiriboti traktoriais. Būtina arinti dirvas arkliais.

Visos dirvos turi būti suartos ne vėliau spalio mėn. 10–15 dienos.

Slėmet numatomas trumpas ir šlapias ruduo. Anykščių tiekimo kontora turi aprūpinti kolūčius praplatintojais traktorinių plūgų ratams. Tuo būdu traktoriai galės dirbti ir šlapiose dirvose.

Kolūčių valdybų, brigadininkų ir mechanizatorių uždavinys — suarti visas dirvas iš rudens.

J. MINKELIS,

rajono žemės ūkio inspekcijos vyr. agronomas

Apie mokyklą bujoja piktžolės

Bajorų pradinė mokykla yra gražioje vietoje: pamiškėje prie vieškelio. Yra visos sąlygos gerai sutvarkyti mokyklos aplinką, tuo labiau, kad mokyklai priklauso apie 1 ha žemės. Apie mokyklą nuo senų laikų auga sodas, aukštaūgiai medžiai. Be to, šioje mokykloje dirba net 11 metų mokytojas J. Gaučys.

Iš viso ko matyti, kad ten puikios sąlygos geram darbui, bet...

Dar 1957 metais į klausimą, kodėl prie mokyklos nėra sporto aikštelės, drg. Gaučys atsakė:

— Padarysim.

Tačiau tas „padarysim“ kartoja ir dabar. Nėra ne tik sporto aikštelės, bet ir nežadama įrengti geografinės aikštelės. O mokyklos socialtinių išpareigose užrašyta: „Iki 1960 m. gegužės 20 d. sutvarkyti mokyklos aplinką“. Gi ir iki šiol apie mokyklą bujoja piktžolės, visur netvarka. Mokyklos sodas, kadaise taip puikiai bujojęs, neprižiūrimas: obelių šakos išlaužytos, iššalusį medžių vieton nauji neat-

sodinami. Mokyklos bendimų sklypo derlius, kurio net nesimato iš piktžolyno, nenuimtas, nors jau buvo keletas šalnų.

Tiesa, drg. Gaučys prisimena mokyklos sodą, bet tik tuomet, kai jame yra gausu obuolių. Drg. Gaučys, gerai žino, kaip tvarkomas mokyklos sklypo derlius, tačiau naudojasi juo, kaip individualiu: sklype ganosi karvė, jis pats raško obuolius, neužpajamuotus miežius susivežė į savo daržinėlį. Dėl mokyklos pajamų tvarkymo yra kaltas ne tik drg. Gaučys, bet ir Kunigiškių apylinkės taryba, tėvų komitetas, kurie visai nesidomi, koks bus sukaupimas mokyklos fondas.

O kaip atrodo mokymo-auklėjimo darbas?

Rankų darbų pamoka. — Dabar visi, — sako mokytojas, — eisime

lėjo, vis dairėsi, kur čia sparnus pakelti. Ir pakėlė į tą pačią MMS, pasgeradėją direktorių Peričių.

— Dirbk. Pensiją išrūpinsim, kai reikės.

Kam tau tas kolūkis? — taip maždaug pasitū-

ko pabėgėlių direktorius.

Juškios šeima gyvena kolūkyje, naudojasi visomis kolūkiečių teisėmis, o dirbti visuomeninį darbą nėra kam. Du Juškios vaikai irgi tėvelio pėdomis pasekė, nežinia kur išskrido. Ir veltui kolūčio pirmininkas bandė pabėgėlius susigrąžinti. Jie rado gerą prieglobstį. O tuo tarpu kolūkyje labai trūksta darbo rankų.

Be jokio kolūčių visuotinių susirinkimų atleidimo priima darbininkus Rubikių plytų fabriko vadovybė. Štai kad ir iš to paties „Tarybinio artojo“ kolūčio klek čia žmonių suverbuota. Fabrike dirba broliai Tylos, Peslauskaitė, Sedelskytė, Br. Andriuskevičius. Šią vasarą kolūketė A. Lenytė padirbo mėnesį fabrike, o direktorius jai brūkšt darbo knygtę, ir elk kur nori, atseit, tu jau ne kolūketė.

Juozas Andriuskevičius, grįžęs iš Tarybinės Armijos, dirbo kolūkyje. Kažkokie vėjelai pūstelėjo į galvą, ir pabėgo.

— Ne kur dėsies, sugrįši, — pasakė kolūketė.

— Nebijokit ir nelaukit. Anykščius namą statau.

bulvių kasti į mokymobandymo sklypą.

Mokiniai su džiaugsmu nubėgo prie išartų bulvių. Paskui juos nuskubėjo ir mokytojas Gaučys.

Mokytojas tik parodė, kur kam dirbti. Taip prasidėjo „rankų darbų“ pamoka.

Veltui laukiau, kada gi mokytojas paaškins vaikams ką nors daugiau apie bulvių derlių: kokios jos veislės, kiek iš vagos, sklypo prikas, kiek sveria pilnas bulvių krepšys ir t. t. Tačiau „pamoka“ vyko be žodžių. Panašiai į šią pamoką buvo prarastos I klasėje skaitymas ir II klasėje aritmetika, kurių metu nebuvo panaudota nė viena pavaldumo priemonė. Pamoka neturėjo aiškaus tikslo, joje prileista daug trūkumų.

Kodėl gi mokytojas Gaučys praveda pamokas žemame mokymo-auklėjimo lygyje? Atsakymas

Visi nustebė. Kaip gi gali žmogus mieste prisiregistruoti, kai neatstskaitė su savo darbo vieta, neturi atleidimo. Į pagalbą atėjo geri dėdės. Miesto vykdomojo komiteto sekretorius Juzėnas ne tik padėjo prisiregistruoti, bet išrūpino ir geresnį sklypą namui statyti. O Andriuskevičius kartu su savo dėde, irgi pabėgusiu iš kolūčio, baigia suręsti namuką.

Pasitaiko ir taip, kad kokią niekadėją išveja iš kolūčio. Čia ji capt į glėbį:

— Būsi krautuvės vedėju.

Taip atsirado už prekystalio Trumbatiškio krautuvės vedėjas Karalius.

S. Davidonį, pabėgusį iš „Puntuko“ kolūčio, priėmė dirbti technikiniam linijų mazge, Antaną Narkevičių kultūros skyrius priėmė šoferlaui. Daug kolūkiečių, pabėgusių iš „Zalgirio“, Bičiūno vardo ir kitų kolūčių, rasi Vilkonių plytinėje, elektromontažo valdyboje, melioracijos stotyje.

O paklausk šių įstalgų ir įmonių vadovus, kaip jie padeda kaimui, atsakys:

— Iš visos širdies. Ką galim gaminam, tuo ir tuo aprūpinam, labai daug padedam...

Bet argi čia pagalba, kai nuo laukų, iš fermų atitraukiami žmonės, kai dėl to paliekamas likimo

vienas: drg. Gaučys savo darbe apsilėjo tiek, kad visai pamiršo ruoštis pamokoms, prarado vaikų auklėjime atsakingumo jausmą. Jis netgi dirba be pamokų tvarkaraščio, nesidomi pedagoginėmis naujienomis, nesiruošia pamokoms. Keisčiausia, kad drg. Gaučys pamiršo kolektyvą, kuriame jis gyvena, labai retas svečias Svėdasų vidurinės mokyklos profsąjungos gamybiniuose pasitarimuose, kur vyksta gyvos diskusijos dėl pamokų efektyvumo kėlimo, naujų darbo formų panaudojimo vaikų auklėjime.

Reikia tikėtis, kad drg. Gaučys vieną kartą užbaigs jo mėgstamą dailinę „tuo padarysiu“ ir rimtai imsis darbo.

A. PUODZIONAS,
mokyklų inspektorius

KALININO SRITIS. Puikų darbo rodiklių pasiekė Kalinino rajono tarybinio ūkio „Bolševik“ kiaušinių, Socialistinio Darbo Didvyris Valentina Belova. Ji jau pardavė valstybei 800 centnerių kiaušienų ir dabar baigia penėti 1350 kiaušinių.

Nuotraukoje: V. Belova.

N. Camovo (TASS) nuotr.

Nepažeidinėti darbo teisės Įstatymo

Labai dažnai tenka išgirsti kolūčių valdybų pirmininkų nusiskundimus, kad toks ir toks kolūketis metė darbą, savavališkai, be jokio kolūkiečių visuotinio susirinkimo atleidimo išėjo uždarblauti kitur arba netelsėtai įsidarbino vienoje ar kitoje įmonėje. Po tokio įvykio prasideda tarp kolūčio vadovų ir įmonės administracijos ginčai:

— Atleiskit iš darbo jį, nes pabėgo iš kolūčio.

— Mes nežinom, kad jis buvo kolūketis. Ant kaktos neparąšyta, — atsikerta direktoriai.

Leisime kalbėti faktams. Gyveno „Tarybinio artojo“ kolūčio Cekonų km. Juozas Klimašauskas. Kolūčio dėka jis įsigijo traktorininko specialybę ir dirbo mašinų traktorių stotyje, o jas reorganizavus, perėjo dirbti į kolūktį. Tačiau

Klimašauskas dirbo nesąžiningai, ir valdyba nutarė paskirti jį dirbti į laukininkystės brigadą.

— Paatgallausi, gerai dirbsi — ir vėl gausi traktorių.

— Niekados! Nė kojos į brigadą.

Vyrukas atšovė į Anykščius. MMS direktorius sutiko jį išskėstomis rankomis. Visai nepasitetravo kolūkyje, kaip dirbo Klimašauskas, priėmė į darbą, išrašė darbo knygtę.

Kai valdybos pirmininkas J. Sprindžiukas pareiškė protestą, MMS direktorius visai į tai ne-

reagavo. Pasakė tik tiek: — Jis gi buvo traktorininku MTS, už tai ir priėmiau.

Pereičius visai pamiršo, kad, reorganizuojant RTS, ne tik technika, bet ir žmonės perėjo dirbti į kolūčius, ten, iš kur buvo kilę, kas juos buvo sluntę mokyti.

Tinginiavo tame pat kolūkyje nebejaunas kolūketis Kazys Juška. Žmogelis rankas neblogo turi, geras tekintojas, kulliamosios mašinistas, kažkada net savo kulliamąją turėjo. Tik kolūkyje niekaip prie jokio darbo priprasti nega-

UKRAINOS TSR. Lvovo sritys Nesterovo rajono linų augintojai išpareigojo iki spalio 20 d. pristatyti visą linų produkciją valstybei. Stalino vardo kolūčio linininkystės grandis, vadovaujama Marijos Kolodčiak, pristato tik aukščiausios rūšies linų pluštą.

Nuotraukoje: M. Kolodčiak (dešinėje) ir komjaunuolė Stefanija Palaida.

K. Buzynino (TASS) nuotr.

PREKYBOS DARBĄ REIKIA NUOLAT GERINTI

(Anykščių rajono DŽDT X sesijoje)

Ivykusioje rajono DŽDT X sesijoje pranešimą apie prekybinių organizacijų darbą skaitė raikopsajungos valdytojas drg. V. Pūrys. Pranešėjas pateikė daug įspūdingų duomenų apie prekybos darbo gerėjimą, apie išaugusius dirbančiųjų poreikius pirmo būtinumo ir kultūrinės prekės. Vien per šiuo metų pirmąjį pusmetį rajono parduotuvės pardavė gyventojams įvairių prekių už 10 milijonų 857 tūkstančių rublių daugiau, negu per tą patį praėjusių metų laikotarpį. Per aštuonis šiuo metų mėnesius mažmeninė prekių apyvarta sudarė 51 milijoną 307 tūkstančių rublių. Žymiai daugiau parduota gyventojams maisto produktų, audinių, avalynės, radijo ir televizijos aparatų, motociklų, dviračių, laikrodžių, fotoaparatus, baldų, indų ir kitų prekių. Tas rodo, kad mūsų darbo žmonės gyvena kaskart geriau, vis didesnius reikalavimus kelia prekybos darbuotojams.

Kaip gi prekybininkai sprendžia kaskart didėjančius gyventojų aprūpinimo prekėmis uždavinius?

Pranešėjas drg. V. Pūrys ir diskusijose kalbėję deputatai papasakojo, kad prekybos darbas rajone žymiai pagerėjo. Daugelis krautuvų, pav., Anykščių kultūrinės prekių, universalaus galanterijos skyrius ir kitos sėkmingai vykdo prekių apyvartos planus. Prekystalio darbuotojai St. Povilonytė ir daugelis kitų mandagiai ir greit aptarnauja pirkėjus.

Tačiau prekybos darbe yra ir daug stambių trūkumų, dėl ko mažmeninės prekybos planas įvykdytas 92,5 proc.

Raikopsajungos valdyba ir Troškūnų bei Svėdasų kaimo vartotojų kooperatyvai nerangiai sprendžia naujų parduotuvių atidarymo kaimo vietovėse klausimą. Juk labai nenormalu, kai „Aukštakalnio“, J. Žemaitės vardo ir keletos kitų kolūkių kolūkiečiai būtiniausio vartojimo prekėmis apsirūpina už 8–10 kilometrų nuo savo gyvenamųjų vietų, nes minėtuose kolūkiuose nėra parduotuvių. Nors išvežiojamoji prekyba organizuota, jos vedėja Meškauskienė dirba gerai ir prekybos planus įvykdo, bet ji vis vien negali laiku aprūpinti eilės kolūkių kolūkiečių prekėmis.

Išėltis viena: nedelsiant reikia atidaryti krautuves visuose kolūkiuose, kuriuose iki šiol jų nėra.

Dažnai sandėliuose buvo pakankamai vienos ar kitos rūšies prekių, o krautuvėse jų trūko. Tai dėl blogo transporto darbo.

— Ilgą laiką sunkvežimių vairuotojams, o krovikams ir iki šiol, mokami mėnesiniai atlyginimai, visai neatitinkantys išdirbi, — kalbėjo diskusijose deputatas M. Daukantas. — Tokia atlyginimo sistema neskatina dirbti geriau, sparčiau. Dėl to krautuvėse dažnai ir trūksta prekių.

Drg. M. Daukantas sako, kad krautuvų aprūpinimas prekėmis didelį dalimi priklauso ir nuo prekystalio darbuotojų bei krautuvų vedėjų.

— Prekystalio darbuotojai, — pasakė jis, — turi mokytis dirbti iš Viešintų parduotuvės vedėjo drg. Sevelio. Šioje parduotuvėje visad visko yra. O juk raikopsajungos sandėliai visas parduotuves aprūpina vienodai. Reikalas tas, kad drg. Sevelis dirba tikrai iš širdies, nepatingi pasižvalgyti ir atsivežti reikiamų prekių iš ten, kur yra jų perteklius.

Apie tai, kad Traupio krautuvėje nieko daugiau nėra, išskyrus iškaubą virš durų, kalbėjo deputatas V. Vyšniauskas.

— Gėda ir pasakyti, kad „Vienybės“ kolūkiečiai vyksta apsiprekiinti į Panevėžį, Kavarską, net už dešimčių kilometrų, kai pačiame Traupyje yra krautuvė. Dėl tokios padėties visa kaltė tenka Troškūnų vartotojų kooperatyvo valdytojai. Meldaikiui. Jis labai nemėgsta lankyti parduotuvėse, nežino, kur kokia padėtis.

Drg. Vyšniauskas pasakoja, kad Traupio krautuvė yra netinkamos patalpos, kad net atvežus prekių nebūtų kur jų dėti. Be to, blogas šios prekybinės įstaigos darbas dar ir todėl, kad į priežiūros komisiją, dėl drg. Meldaikio nerūpestingumo, sulindo tam visai netinkami, neturį pasitikėjimo žmonės, kuriems rūpi ne gerinti parduotuvės darbą, gyventojų aprūpinimą prekėmis, o tik patiemis apsirūpinti.

— Daug buvo kalbėta apie svalgų pardavimo ribojimą užkandinėse ir bufetuose, — toliau kalbėjo drg. Vyšniauskas. — Bet, matyti, ne tik užkandinų ir bufetų

vedėjai, o ir kooperatyvų bei raikopsajungos darbuotojai į tai nekreipia dėmesio. Užtenka dirbti vakarais! Anykščių arbatinė, ir už galvos susilmsi: vienas miega prie staliuko, kitas rėkia, kad net ausyse spengia. Ar tai nuo leistino parduoti 100 gramų degtinės?

Tiesa, Anykščių arbatinė padalinta į dvi dalis, vienoje jos pusėje, už geležinių durų, ir patalpos geresnės, ir aptarnavimas kultūringesnis. Bet ar negalima, ar nebūtina padaryti tokią tvarką, kad visose arbatinės patalpose būtų ramu ir jauku, kad čia ramiai galėtum paplėtauti?

Daug dėmesio buvo skirta švarai ir tvarkai parduotuvėse. Šiuo klausimu dar yra daug netvarkos. Labai dažnai tenka matyti, kad Anykščių duonos krautuvėje krovikas Pilka be chalo, išitepalavęs ima glėbiais riestainius ir neša į lentynas. Bulkutės dažnai išsėjamos ant grindų, o tik po to patenka į dėžę. Aišku, pirkėjas nenoriai pirsks tokią prekę.

Apie prekybos kultūros kėlimo būtinumą kalbėjo deputatas K. Zulonas.

— Mūsų prekybininkai buvo pradėję praktikuoti gerą dalyką — bendradarbiauti, dalintis darbo patirtimi su broliškųjų Estijos, Latvijos ir Baltarusijos tarybinių respublikų prekybininkais. Tokie tarpusavio ryšiai davė daug naudos. Vartotojas iš karto pajuto, kad pradėta aptarnauti mandagiai, gražiau ir patraukliau įvynioti prekes. Bet paskutiniu metu, ne be prekybinių organizacijų vadovų kaltės, tie ryšiai susilpnėjo ar net visai nutrūko. Gal anykštėnams prekybininkams nebėra ko mokytis? Ne. Mokytis kultūringai prekiauti reikia ir dar reikės ilgai ir kruopščiai. Bet mokytis, tai reikia turėti papildomų rūpesčių. Ar ne jų išsığando kai kurie anykštėnai prekybininkai?

Drg. K. Zulonas kalbėjo apie tai, kad net Anykščių universitete kartais grubiai elgiamasi su pirkėjais, venglama parodyti prekes. Tai todėl, kad per mažai dėmesio kreipiama prekybininkų kadrų ugdymui, mokymui, parinkimui. Drg. K. Zulonas reikalauja, kad šie trūkumai būtų tuojau pašalinti.

LKP rajono komiteto sekretorius drg. B. Gri-

galūnas savo kalbą paskyrė kooperatinio turto saugojimo klausimams.

— Siemet raikopsajunga jau sumokėjo už geležinkelio vagonų prastovėjimą 12.000 rub. baudos. Tačiau raikopsajungoje net džiagiama, esą, nedaug tekainavo vagonų prastovėjimas.

Kodėl gi taip yra?

Atsakymas vienas, — tęsė drg. Grigaliūnas.

— Raikopsajungos vadovai nesirūpina iškrovimo-pakrovimo darbų mechanizacija. Viskas atliekama darbininko pečiais. Dėl to ne tik turima nepateisinamų nuostolių dėl vagonų prastovėjimo, o ir daug prekių, ypač dūžtamų sudaužoma, sugadinama.

Dar viena stambi blogybė yra prekių nurašinėjimas. Nurašo prekes tie, kurie jas sugadina. Taip, pav., buvo nurašyta nemaža anglies, nes ji užsidegė.

O ar nereikėtų, kaip sakoma, nurašyti ne prekes, o išrašyti iš prekybos darbuotojų etatų tuos, dėl kurių kaltės jos sugedo?

— Čia jau buvo kalbėta apie blogą darbą su prekybos darbuotojų kadrais, — tęsė drg. Grigaliūnas. — Bet raikopsajungos vadovai, matoma, apsirato barami šiuo klausimu. Jei yra ne taip, tai kaipgi paaiškinti tokį faktą, kad tūla Kvedariene, neseniai išvyta iš už prekybos, dabar vėl dirba, tik jau materialiai atsakingesnė pareigose — raikopsajungos sandėliuose? Kuo ji taip įtiko prekybos vadovams?

Panašiai pro vienas duris išprašytas, pro kitas sugrįžo į prekybos darbą Zebuolis.

Keistas buvo Troškūnų vartotojų kooperatyvo valdytojo Meldaikio pasisakymas. Kooperatyvo, aptarnaujančio geroką dalį rajono, vadovo kalboje nesijautė rūpinimosi prekybos darbo pagerinimu. Jis tik pabandė žodingu jūroje paskandinti teisingas kritinės pastabas minėto kooperatyvo adresu, suversti kaltę už blogą kai kurių troškūniečių prekybininkų darbą raikopsajungai ir t. t., o nieko nepasakė, kaip gi Troškūnų kooperatyvas numato ateityje dirbti, kad nebe-kartojus esamų klaidų.

Gi jų daug.

Zviliūnų apylinkės DŽDT vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Girčius nurodė, kad „Sviesos“ kolūkiečių krau-

tuvėje trūksta pačių reikalingiausių prekių, o Surdegio krautuvėje net druskos kartais pritrūksta.

Ne ką geriau ir pačiuose Troškūnuose. Mėšos krautuvės vedėja Staniūnienė prekiauja nesąžiningai. Atlikus netikėtą reviziją, buvo rastas net 400 rublių perteklius. Be to, ji dažnai grubiai elgiasi su pirkėjais. Gi drg. Meldaikis viso to nemato.

Kooperatyvas labai blogai organizuoja darbuotojų ir valsių paruošimą. Šie metalai buvo labai turtingi daržovėmis ir ypač vaisiais, bet Troškūnų kooperatininkai jų reikiamais kiekiais neapsirūpina, o kolūkiečiai neturi kur parduoti obuolių. Dėl to ir Troškūnų arbatinėje visad labai skurdus valgių iš daržovių ir vaisių pasirinkimas.

Apie tai, kad Troškūnų mėšos krautuvėje nuolat trūksta mėšos ir jos produktų, kad mėsa dažnai atvežama mūktais keliais neapdengtose mašinose, kalbėjo Troškūnų vidurinės mokyklos direktorius drg. Markuckas.

— Mums nusibodo stoviniuoti ties krautuve ir laukti, kada gausime nusipirkti reikiamų produktų, — reikalavo jis. — Krautuvėje būtina pastatyti didesnius šaldytuvus, tuomet neteks bijoti, kad mėsa suges.

Drg. Markuckas nurodė, kad ūkininkų prekių krautuvė yra blogose, neapkrenameose patalpose, dėl to eilės prekių čia negalima laikyti, ypač žiemos metu, jau vien dėl to, kad jos suges.

Kalbėdamas apie mokyklos kioską, drg. Markuckas pažymėjo, kad čia retenybė yra pigi ir skani bulkutė, riestainis.

Būtų labai gerai, jei kloske ar kurioje nors krautuvėje būtų vaikų šlepečių. Bet prekybos taškuose jų nėra. Mat, mūsų mokykloje yra tokią tvarką: klasėse mo-

kiniai turi avėti šlepetėmis. Taip daug geriau palaikyti švarą, o ir triukšmo mažiau per pertraukas būna. Bet iš kur gauti šlepečių? Matyt, mūsų prekybininkai pamiršo jaunąją kartą.

Rajono finansų skyriaus vedėjas drg. Bulota reikalavo, kad prekybinės organizacijos sąlygiškai įvykdytų prekybos planus ir savo pareigas vietiniam biudžetui. Dabar gi prekybinės organizacijos lieka skolingos vietiniam biudžetui, trikdosi kultūrinės-buitinės statybos finansavimas.

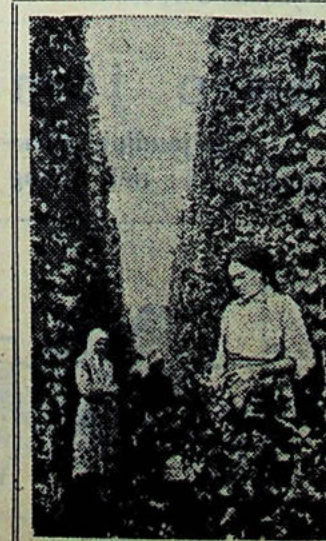
— Aš dar kartą keletą žodžių noriu pasakyti apie įvairius prekių nurašinėjimus. Kai kurie prekybininkai, besirūpinami nurašinėjimo patalpinimu, nusirita iki nesąmonės. Taip, pav., Troškūnuose birželio mėn. buvo nurašytas... sušalęs alus. Nežinau, kokių gudragalvių reikia būti, kad pačiame karščiausiam mėnesyje sušaldytum alų. Keisčiausia gi tas, kad tokie nurašymo aktai ramiai dedami į bylą, o solidžios sumelės nurašomos nuo materialiai atsakingų asmenų sąskaitos. Ar tai ne piktnaudžiavimas?

Raikopsajungos valdytojas drg. V. Pūrys ir diskusijose kalbėję deputatai rimtų priekaištų pareiškė Lietkoopsajungos valdybai, reikalavo išskirti daugiau šaldytuvų ir kitų įrengimų, transporto priemonių, taip reikalingų kasdieniniame darbe.

Jau seniai Lietkoopsajungoje kalbama apie universalinės parduotuvės statybą Anykščiuose, bet šis, toks neatidėliotinas reikalas vis delsimas. Deputatai pareikalavo, kad universalinė parduotuvė būtų pradėta statyti tuojau pat.

Sesija, be to, aptarė priešgaisrinės apsaugos sustiprinimo klausimą.

Svarstytais klausimais priimti konkretūs sprendimai.

CUVASIJOS ATSR. Daugiau kaip tris milijonus rublių pajamų už apynius gaus šalis metais Mariilno-Posadų rajono kolūkis „Zvezda“.

Už gausius šios kultūros derlius kolūkis eilę metų dalyvauja LOL parodoje. Nuotraukoje: apynių derliaus nuėmimas kolūkyje.

J. Ananjevo (TASS) nuotr.

Mokinių priėmimas į muzikos mokyklą

Penktadienį, rugsėjo mėn. 30 d. 15 val. 30 min. Anykščių kultūros namuose vyks patikrinimas — egzaminai stojantiems į septynmetę muzikos mokyklą. Į ją priimami moksleiviai pradant pirmąją klasę ir vyresni. Dar priimami pareiškimai į minėtą mokyklą. Smulkesnė informacija šiuo klausimu teikiama mokyklos raštinėje, Anykščiai, Vilniaus g-vė, buv. pramkombinato patalpos. M. PAULIUKONYTĖ, mokyklos direktorė

Spartas

Vėl laimėjo anykštėnai

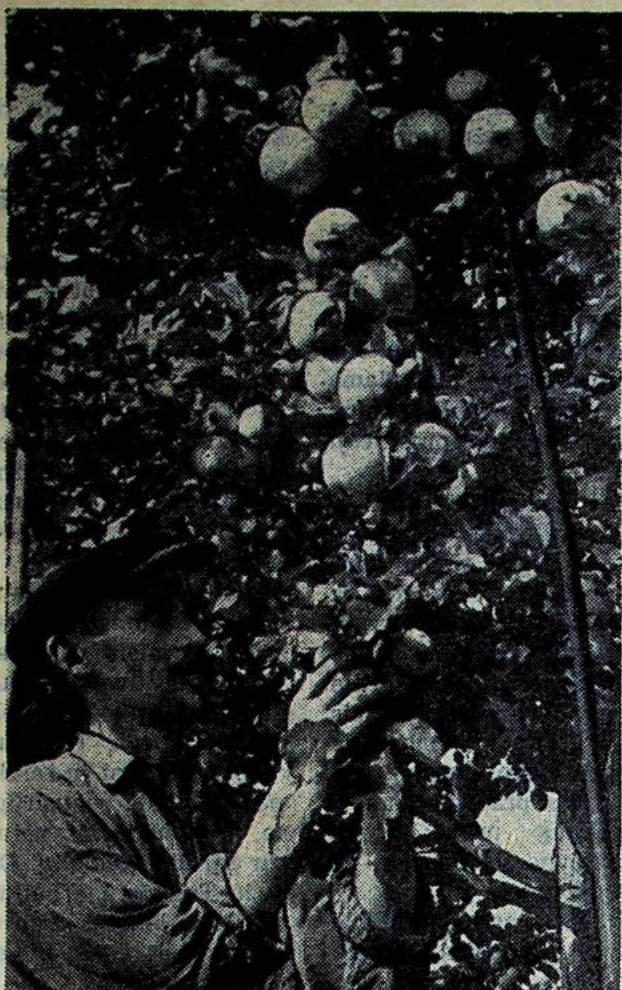
Užvakar Ukmergėje varžėsi krepšinio komandos — pogrūpių nugalėtojai — dėl Vilniaus zonos nugalėtojų vardo. Susitiko Anykščių ir Trakų krepšininčių komandos. Varžybas rezultatu 51:59 laimėjo anykštėnai. Geriausiai ir rezultatyviausiai žaidė V. Pračkaila ir L. Gudjurgis. A. TUTKUS

Gamta, medžioklė, žuclė

Nepasizymi Simonų giria šimtmetėmis galiūnėmis pušimis ir eglėmis. Ne. Jas išpardavė užsienio pirkliams Smetonos valdininkai, o galutinai pribalgė vokiškielei okupantai. Bet giria savo neaprepiamais plotais, tyvuliuojančiomis ežerų akimis, auksu blizgančia rugsėjo lapija nepaprastai graži.

Slo vakaro kėlionės tikslas — pasiklausyti girios karaliaus — briedžio vestuvinės dainos. Ko gero ir ji patį pamatyt. Kai privažiuoju girią, raudono saulės disko vos kraštėlis besimato per pušų viršūnes. Vingiuotas miško kelelis atveda į eiguolio pensininko Žiuko sodybą. Slo senuko pečius slegia 70 metų našta. Tačiau jis pilnas energijos. 40 me-

Sodai lūžta obuoliais...

„Anykščių šilėlio“ kolūkyje sodininku dirba Juozas Steponavičius. Jo prižiūrimame jauname sode puikiai užderėjo obuolių derlius, už kurį kolūkis numato gauti nemažas pajamas.

Nuotraukoje: sodininkas J. Steponavičius džiaugiasi puikiu sodo derliumi.

V. Žilionio nuotr.

Jau ir kėlionės galas. Aplaužytomis pušalčiais viršūnėmis pažymėtos briedžių lankymosi vietos. Įsitaisau tankių, žalių grakštuolių prieglobstyje. Iš čia tikrai bus gerai matyti, nors naktis tamsi.

Visai sutemo. Danguje sužibo milijonai akučių. Oras toks lengvas ir tyras. Vėjelio jokio. Skam-

bi girios tyla. Ją retkarčiais sudrumsčia tik iš kažkur atklydęs tolimas šunų lojimas. Bet ir jis tolst, kol pagaliau visai nutyla... Užsnūsta giria. Nemiega vien įkyrūs uodai. Jų devynios galybės sukasi apie ausis. Vieni nam girios pakrašty suksamba žmogaus tūlavii-

mas. Tai pagirio gyven-tojai baldo šernus, kad šie nekništų bulvių. Bet kur taul! Vos nueis tūliotojas gulti, jautriaklausis vagis išlįs iš tankmės ir į bulves...

Kaip pakeltė naktis girios rūbą! Iš šviesaus ir žalio miško pavirto jis gūždiu, juodu ir paslaptiungu. Prieš akis stovi, atrodo, medžiai milžinai.

Šimonų girioje

ŠIMONIŲ GIRIOJE

o girios platybėms nėra galo. Virš galvos suklykia kažkoks nakties paukštis. Per tankumyną praeja stirnų pora. Patinas, matyt, pajuto žmogų ir švilptelėjo šnervėmis...

Briedžių vis negirdėti. Rugsėjo nakties vėsa lenda į rankoves, glosto nugarą, lyg norėtų išvairyti iš miško, kad netrukdytum jo šventos ramybės. Kentėt, pakentėti. Juk tikslas nepasilektas... Miegas pradeda merkti akis...

Ir štai stiprus riaumojimas nuskardeno girią. Dešinėje pusėje jam atsiliepė kitas. Dar kartą, dar... Sunkios kano pos sududena žeme. Tuoj susirems du galiūnai. Tuoj...

Po to nugalėtojas kels vestuves. Toks gamtos

įstatymas.

Tačiau riaumojimas nebeprisikartoja... Kova kas nors sutrukdė.

Vėl užsnūsta giria. Vidurnakčio drėgmė darosi kaskart šurpesnė, ir aš paskubu nakvynės.

Pensininko Žiuko tvirtinimu, briedžių Simonų girioje daugiau kalp šimtas. Rugsėjo mėnesį, vestuvių metu, Mikierių girininkas Di-lis yra jų užtikęs alkštelėse iki penkiolikos ir daugiau. Karingai nusiteikę būna tada patinai ir žmogaus labai nebijo.

Ne veltui kėlionė. Namų parsivežu ne tik gyvus girios išpuodžius, bet ir trejus briedžio ragus, kuriuos gavau iš miško darbininko Buloto.

S. TALEIKIS, valstybinis gamtos apsaugos inspektorius

Bolivijos sostinėje La Pasa įvyko demonstracija. Jos dalyviai praėjo miesto gatvėmis nešint plakatus ir prie Amerikos ambasados sudegino JAV vėliavą.

Nuotraukose: viršuje — demonstracija La Paso gatvėse, apačioje — demonstrantai prie JAV ambasados.

Prenso Latino nuotr.

Už redaktorius Č. BYTAUTAS

Kino teatre „PERGALĖ“ rugsėjo 29-30 d. d. žiūrėkite kino filmą

„Vėlniški vairuotojai“

KLIJENŲ ZINIAI

Anykščių rajono Centrinė taupomoji kasa Nr. 7486 nuo 1960 metų spalio mėn. 1 d. pradeda darbą 10 val. ryto, pietų pertrauka operacinėje dalyje nuo 14 val. iki 15 val., ir su klientais dirba iki 17,30 val. vakaro.

Administracija

Žmona atėjo į ligoninę aplankyti vyrą, kuriam turėjo daryti operaciją.

— Mes jiems skolingi 25 dolerius už tai, kad tavę paėmė į ligoninę, 30 dolerių už aptarnavimą, 50 dolerių už gydymą ir 400 dolerių už būsimąją operaciją. Kas su manim bus, jeigu tu mirsi?

— Nesijaudink, brangiems skolingas, kad jie gijoji! Aš tiek daug neduos man numirti.

